

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **GEOLINK Praha, a.s.**, se sídlem Praha 5, Kovářova 1166/3A, IČ: 64949761, zast. JUDr. Jiřím Svobodou, advokátem se sídlem Praha 3, Na Jarově 2425/4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.3.2009, sp.zn.: 1893/2009-170100-30,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí – závazná informace Celního ředitelství Praha ze dne 6.1.2009, číslo: CZ 07-0002-2009, sp.zn.: 20629/08-170100-30 o sazebním zařazení zboží „MOLYBDENUM METAL – BROKEN BARS“.

V podané žalobě žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný neučinil dostatečná skutková zjištění pro své rozhodnutí, trpí procesními vadami a dále žalovaný vycházel nesprávného posouzení rozhodnutých skutečností. Uvedl, že v napadeném rozhodnutí je potvrzeno zařazení zboží „MOLYBDENUM METAL – BROKEN BARS“ do podpoložky 8102 94 00 kombinované nomenklatury. V napadeném rozhodnutí žalovaný sice připustil, že na základě popisu předmětného zboží i návrhu žalobce lze uvažovat též o zařazení zboží do položky 8102 97 (odpad a šrot), avšak na základě interpretace Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury, Vysvětlivek k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží verze 2007 a Vysvětlivek ke Kombinované nomenklatuře k podpoložce 8102 94 00 dovodil, že vzhledem k podobnosti metalurgie molybdenu a wolframu nutně odkazují vysvětlivky ke Kombinované nomenklatuře k podpoložce 8102 94 00 na použití, mutatis mutandis, vysvětlivky ke Kombinované nomenklatuře k podpoložce 8101 94 00. Tato vysvětlivka mj. stanoví, že do této podpoložky

patří wolframový prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu.

Namítal, že žalovaný nepřihlédl k popisu zboží, jak byl žalobcem uveden v žádosti i v dodatečném upřesnění ze dne 29.10.2008. Podpoložka 8101 94 00 předpokládá, že se musí jednat o prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu, což žalobce nikdy netvrdil a ani ze spisového materiálu nevyplývá naplnění tohoto skutkového znaku. Vzhledem k tomu, že v popisu zboží není obsaženo žádné tvrzení o lisování molybdenového prášku pro účely dávkování nebo pro přepravu, a celní orgány netvrdí, že projednávané zboží má popisovanou podobu pro účely dávkování nebo přepravy, není dle žalobce zřejmé, na základě jakých skutkových zjištění dospěly celní orgány k uvedenému závěru o naplnění tohoto znaku a k zařazení projednávaného zboží do podpoložky 8102 94 00.

Dále uvedl, že pokud jde o použití vysvětlivek k Harmonizovanému systému k číslu 8101 (tykají se wolframu) pro účely vysvětlivek k číslu 8102 (tykají se molybdenu), žalovaný dovozuje oprávněnost použití vysvětlivek týkajících se wolframu na zařazení projednávaného zboží „MOLYBDENUM METAL – BROKEN BARS“ tím, že ve vysvětlivce k číslu 8102 je konstatována podobnost metalurgie molybdenu a metalurgie wolframu. Žalobce tvrdil, že z textu vysvětlivky o podobnosti metalurgií nevyplývá závěr o možnosti aplikace vysvětlivek č. 8101 k vysvětlivkám č. 8102. Daný text vysvětlivek č. 8101 tedy na projednávané zboží nedopadá, resp. nelze z něho dovozovat závěr o „použití mutatis mutandis“, neboť argumentace podobností metalurgií není přílehlavá v případě odpadu nebo šrotu.

Tvrdil, že se žalovaný nevypořádal se skutečností, že žalobce předložil závazné informace o sazebním zařazení zboží belgických a nizozemských celních orgánů, kdy v nich obsažený popis zboží je prakticky totožný s popisem projednávaného zboží. Navíc nejde o shodu pouze v popisu zboží, ale též ve vyobrazení zboží. Žalovaný sice v napadaném rozhodnutí uvedl, že se s oběma závaznými sazebními informacemi o celním zařazení zboží seznámil, ale odůvodnění neobsahuje žádné relevantní údaje, proč je nelze aplikovat na projednávané zboží, zejména při shodě ve všech podstatných znacích - forma, použití, čistota atd. Tvrdí-li žalovaný, že popis zboží v obou uvedených závazných informacích o sazebním zařazení zboží není jednoznačný a nelze s určitostí prohlásit, že se ohledně projednávaného zboží jedná o stejné zboží jako v případě obou závazných informací o sazebním zařazení zboží, pak dle žalobce pro takový závěr nemá žalovaný dostatečnou oporu ve skutkových zjištěních. Žalovaný měl k dispozici předložený vzorek projednávaného zboží a originální vyobrazení tvořící přílohu obou závazných informací, žádná skutková zjištění z toho však nevyvodil. Pouze velmi neúplně a zjednodušeně porovnával popisy zboží a na základě těchto neúplných zjištění dospěl k uvedenému velmi kategorickému a nesprávnému závěru.

Tvrdil, že podle dostupných informací odebraly celní orgány vzorky předmětného zboží a současně pořídily jeho fotografie v přepravních obalech. Tyto vzorky a fotografie však nebyly zkoumány a použity celními orgány v řízení předcházejícím vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží (dále též „ZISZ“). Ze ZISZ a odůvodnění napadaného rozhodnutí není totiž zřejmé, zda tyto důkazy byly vzaty v úvahu při rozhodování. Dle žalobce při posuzování sazebního zařazení projednávaného zboží nemohl žalovaný vycházet jen z pouhého textového popisu zboží a měl přihlédnout i k dalším skutkovým okolnostem. Tvrdil, že se jedná o totožné zboží, které bylo posuzováno v rámci vydávání ZISZ č. BED.T.249.366 (vydána belgickými celními orgány). Rovněž namítal, že žalovaný si též měl a mohl zajistit další potřebné údaje o obou ZISZ, resp. o předmětném zboží, v rámci unijního celního systému. Pokud pak žalovaný argumentuje skutečností, že se seznámil se ZISZ vydanou německými celními orgány (DE K/1202/05-11) a se zařazením v ní popisovaného zboží do podpoložky 8102 94 00, kdy současně uvádí, že popisy zboží ve všech cizozemských ZISZ nejsou jednoznačné a nelze s určitostí prohlásit, že se jedná o stejné zboží

jako v případě projednávaného zboží, pak vůbec není jasné, které skutečnosti vzal žalovaný za prokázané, když rozhodl v souladu s touto ZISZ vydanou německými celními orgány. Respektují-li se při vydávání ZISZ komunitární předpisy, pak belgické i nizozemské celní orgány musely postupovat shodně s českými a provést v rámci procesu vydávání ZISZ příslušné analýzy projednávaného zboží. Podle žalobce si měl žalovaný tyto analýzy obstarat (vyžádat), porovnat výsledky se svou analýzou v odborném posudku CTL značka OV0454/08 a teprve pak rozhodnout. Vzhledem k rozporům mezi českými a cizozemskými ZISZ celní orgány, měly postupovat podle čl. 9 odst. 1 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „nařízení č. 2454/93“), tj. musí být započato sjednáním o rozporných závazných informacích. Jestliže české celní orgány nehodlají při své rozhodovací činnosti přihlížet k rozhodnutím jiných celních orgánů v rámci Evropské unie, pak je otázkou, proč vyžadují, aby žadatel o ZISZ uvedl v rubrice 12 žádosti údaje o ZISZ vydaných jiným oprávněným osobám pro stejné nebo podobné zboží.

Rovněž uvedl, že v žádosti o ZISZ podané dne 17.9.2008 byl popsán předmětný materiál (Molybdenum Metal - Broken Bars) jako přebytek a odpad vznikající při výrobě materiálu určeného pro výrobu čistých molybdenových katalyzátorů. Žalovaný tvrdil, že v tomto případě nelze hovořit o odpadu ve smyslu poznámky 8, Třída XV vysvětlivek, protože není splněna základní podmínka - „... *kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů a kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů*“. Dle žalobce žalovaný však nebere v úvahu ostatní části popisu zboží, kdy v případě projednávaného zboží se jedná o zbytkový materiál z primární výroby molybdenových katalyzátorů a elektrod, má formu rozlámaných briket a zlomků, které nejsou použitelné jako molybdenové katalyzátory nebo elektrody, mj. i z důvodu nižší čistoty. Přesná čistota byla uvedena v žádosti o ZISZ a současně je zjištělná i z poskytnutého vzorku zboží. Tvrdil, že projednávané zboží je odpadem, neboť není použitelné jako molybdenové katalyzátory, tyče či elektrody, a proto je splněna výše uvedená podmínka. Ostatně žalovaný ani nevysvětlil, proč např. nizozemské celní orgány považují zbytky a odpad z molybdenu (sestavující z více než 99 % z molybdenu) za odpad, přičemž české celní orgány tvrdí, že v případě projednávaného zboží majícího podle názoru žalobce stejný charakter se o odpad nejedná.

Konečně namítal, že žalovaný nepřihlédl k procesním vadám vydané ZISZ:

- není zřejmé, podle jakého právního předpisu (konkrétního ustanovení) byla žádost o ZISZ posuzována a vydána, neboť ve vydané ZISZ zmiňovaná nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 neobsahují v tomto směru žádnou úpravu,
- v ZISZ chybí odůvodnění v nutném rozsahu, stejně jako skutková zjištění nezbytná pro vydání ZISZ,
- ZISZ neobsahuje žádný argument, resp. zdůvodnění, které by znemožňovalo aplikaci závazných informací belgických a nizozemských celních orgánů na projednávané zboží předložené k posouzení žalobcem,
- chybí dostatečné poučení o odvolání; argumenty žalovaného, že obsah ZISZ je přesně dán a že je v daném případě nutno aplikovat ust. § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád „dále jen „správní řád“), o postupu při chybějícím, neúplném nebo nesprávném poučení, není možno akceptovat, neboť předpisy o postupu při podávání opravného prostředky jsou v národní kompetenci, a je tedy věcí celních orgánů, aby každá ZISZ obsahovala řádné poučení o možnosti odvolání (lhůtě, místu podání a o odvolacím orgánu). Žalovaným zmiňované ustanovení správního řádu má na mysli řešení mimořádné situace, zcela jistě zákonodárce nepředpokládal jeho pravidelnou aplikaci při vydávání běžných rozhodnutí, jak se nesprávně domnívá žalovaný. Nelze souhlasit s názorem, že pro vydání ZISZ snad neplatí žádné procesní předpisy,

- v rubrice 9 „Odůvodnění zařazení zboží“ ZISZ je citován odborný posudek Celní technické laboratoře značka OV0454/08, který jako důkaz použily celní orgány. S tímto posudkem nebyl žalobce seznámen ani o něm vyrozuměn, a došlo tak k porušení procesních pravidel správního řádu o provádění dokazování upravených v § 51 a násl. správního řádu. Není zřejmé, o jaký posudek se jedná, čeho se týká, kdo jej vypracoval a objednal, jaká skutková zjištění z něj vyplývají, respektive byla učiněna v projednávané věci. Provádění důkazů je upraveno v ust. § 56 správního řádu, které však bylo postupem správního orgánu I. stupně porušeno.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že ze spisového materiálu k rozhodnutí - závazné informaci číslo CZ 07-0002- 2009 vyplývá, že se jedná o molybdenový prášek, zbytkový materiál z primární výroby molybdenových katalyzátorů, který je pro snadnější manipulaci lisován do briket o rozměrech cca 25x30x65 mm (+ úlomky těchto briket nepravidelných tvarů). Nízká teplota a tlak lisování způsobuje vysokou poréznost a tím i vysokou křehkost a současně velmi snadnou tavitelnost tohoto materiálu. Čistota tohoto materiálu se pohybuje v rozmezí 96 až 99%. Tento materiál je bez jakýchkoliv dalších technologických zásahů přímo používán jako přísada pro výrobu ocelí (náhražka feromolybden - roztavení v hutích). Na základě popisu projednávaného zboží lze pro účely sazebního zařazení, s přihlédnutím k návrhu žalobce, uvažovat o položce 8102 94 kombinované nomenklatury (dále též „KN“) nebo o položce 8102 97 KN. Do položky 8102 94 KN se zařazuje netvářený (surový) molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním. Do položky 8102 97 KN se zařazuje odpad a šrot. Podle pravidla 1) Všeobecných pravidel pro výklad kombinované nomenklatury (dále též „VIP“) je pro zařazování zboží do příslušného čísla KN směrodatné znění čísel a odpovídajících poznámek ke třídám nebo kapitolám, jakož i následujících pravidel, pokud znění těchto čísel nebo poznámek nestanoví jinak. Podle pravidla 6) VIP je zařazování zboží do položek a podpoložek určitého čísla pro právní účely stanoveno zněním těchto položek a podpoložek a příslušných poznámek k položkám a podpoložkám, jakož i mutatis mutandis uvedenými pravidly, přičemž se rozumí, že srovnávány mohou být pouze položky a podpoložky stejné úrovně. Není-li stanoveno jinak, uplatňují se pro účely tohoto pravidla, rovněž příslušné poznámky ke třídě a kapitole. Vysvětlivky k Harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží verze 2007 (dále též „vysvětlivky HS“) ke Třídě XV v poznámce 8 uvádí, že výrazy „odpad a šrot“ uvedené v této třídě mají tento význam: *„kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů a kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů“*. Přičemž podle poznámky 3 k této třídě výraz obecné kovy zahrnuje, kromě jiného: *„wolfram, molybden“*. Podle vysvětlivky HS k číslu 8102 (molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu), která uvádí, že metalurgie molybdenu se podobá metalurgii wolframu, druhá část vysvětlivky HS k číslu 8101 (týkající se forem, ve kterých je kov prodáván a zařazení karbidů) se použije, mutatis mutandis, též na toto číslo. Uvedená poznámka stanoví pro wolfram, tudíž i pro molybden, kromě jiného, formu netvářeného kovu, např. v blocích, ingotech, slinutých tyčích a prutech nebo jako odpad a šrot. Pokud se jedná o odpad a šrot, pak z ustanovení vysvětlivky HS k číslu 7204, kromě jiného vyplývá, že: *... „V tom čísle nejsou zahrnuty výrobky, které lze využít buď k jejich původnímu účelu jako takové nebo po úpravě, anebo pro jiné účely, ani výrobky, které lze přepracovat na jiné výrobky, aniž by došlo k opětovnému získání kovu...“*. Vysvětlivky ke Kombinované nomenklatuře (dále též „vysvětlivky KN“) k podpoložce 8102 94 00 (netvářený/surový/molybden, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním) odkazují na použití, mutatis mutandis, vysvětlivky KN k podpoložce 8101 94 00 (netvářený/surový/wolfram, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním), která, kromě jiného stanoví, že do této podpoložky patří wolframový prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných

faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu. Uzavřel, že z platných právních norem, popisu projednávaného zboží a účelu použití, které byly formou listinných podkladů správnímu orgánu předloženy, vyplývá, že projednávané zboží je zbožím podpoložky 8102 94 00 KN a nelze ho zařadit do podpoložky 8102 97 00 KN, jak se domnívá žalobce.

K námitce žalobce, že ze strany správního orgánu I. stupně došlo k řadě pochybení, žalovaný uvedl, že žalobce zcela nepochopil a současně nerespektuje platné právní normy, které se vztahují k vydávání a obsahovým náležitostem ZISZ. Tato skutečnost má za následek přijetí věcně nesprávných závěrů a neadekvátních návrhů, které jsou v rozporu se skutečným stavem věci. Česká republika se vstupem do Evropských Společenství s účinností od 1.5.2004 zavázala, kromě jiného, uplatňovat sekundární komunitární právo, resp. jeho dostatečně přesná a bezpodmínečná pravidla. Mezi taková pravidla patří, kromě jiného i způsob vydávání ZISZ, která jako taková poskytuje tomu, komu byla vydána, právní jistotu co do sazebního zařazení zboží, od něhož se odvíjí řada povinností a práv dovozce (vývozce). Postup pro její získání, obsahové náležitosti a její předání žadateli upravují čl. 6 a násl. nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších smluv a nařízení (dále jen „celní kodex“), resp. čl. 5 a násl. nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění pozdějších smluv a nařízení (dále jen „nařízení č. 2913/92“). Vzhledem k tomu, že se jedná o rozhodnutí, které je vydáno v souladu s ustanovením čl. 6 celního kodexu (v návaznosti na § 320 odst. 1 písm. b) bod 8 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon), je právní úvaha o tom, že pro řízení o vydání ZISZ platí správní řád, věcně nesprávná a v rozporu s platným právním pořádkem. Irelevantní jsou, vzhledem k výše uvedenému i všechny další, odvozené úvahy o tom, co musí obsahovat rozhodnutí, co by mělo obsahovat odůvodnění rozhodnutí atd., včetně konstatování, že došlo k porušení základních procesních práv žalobce. Žalovaný rovněž odmítl konstatování žalobce o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jako nepodložené a účelové, se snahou získat výhodnější sazební zařazení bez ohledu na skutkovou podstatu věci a v rozporu s existujícím právním stavem. Oznámení ZISZ se provádí na tiskopise odpovídajícím vzoru uvedenému v příloze 1 nařízení č. 2913/92. Tiskopis ZISZ má přesně stanovenou nejen formu a strukturu, ale také stanovený rozsah jednotlivých kolonek. Evropská komise vydala pro potřebu celních orgánů tzv. „*Administrativní pokyny k evropskému systému závazných informací o sazebním zařazení zboží*“ (dále jen „Pokyny“). V úvodním ustanovení Pokynů se uvádí, že Evropská společenství s cílem zajistit právní jistotu při provádění obchodních transakcí a zajištění jednotného používání Společného celního sazebníku zavedla Evropský systém ZISZ (dále jen „EZISZ“) a právním základem pro EZISZ jsou především čl. 6-12 celního kodexu a čl. 5-14 nařízení č. 2913/92. V Pokynech, v části 7.3.2 Odůvodnění zařazení zboží je, kromě jiného, uveden rozsah a forma odůvodnění, bez zkratk a ve struktuře: všeobecná pravidla pro výklad KN, poznámky ke třídám a kapitolám, doplňkové poznámky, nařízení o sazebním zařazení zboží, stanoviska k sazebnímu zařazení zboží, vysvětlivky k HS a KN, rozhodnutí Evropského soudního dvora, rozhodnutí národních soudů. Z výše uvedeného vyplývá, že v odůvodnění se uvádí pouze výčet z právních a jiných norem, podle kterých bylo rozhodováno, což ostatně dokládá i databáze Evropských Společenství. Žádný ze států Společenství není oprávněn jakýmkoliv způsobem upravovat platné a zavedené normy (tiskopisy) používané v rámci Společenství. Vyhотовovat další přílohy, kromě fotografií, je nepřípustné i s ohledem na způsob vzájemné komunikace řídicích orgánů Evropských Společenství s členskými zeměmi a na zavedené PC systémy v rámci Společenství. Uzavřel, že v návaznosti na platné normy Společenství odmítá konstatování žalobce, že ZISZ je nepřezkoumatelná.

Uvedl, že správní orgán je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a není při tom vázán jen návrhy účastníka řízení. Podkladem pro rozhodnutí se tak stávají i skutečnosti všeobecně známé nebo

známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti. S ohledem na výše uvedenou povinnost správního orgánu, byl proveden v souladu s čl. 11 odst. 2 celního kodexu rozbor projednávaného zboží. Po provedené analýze byl vypracován odborný posudek, ze kterého vyplývá, že se jedná o slisovaný molybdenový prášek. Správně byla tato objektivně zjištěná skutečnost uvedena v kolonce 8 ZISZ, stejně jako v kolonce 9 ZISZ je konstatováno, že tento rozbor zboží existuje. Správní orgán není povinen sdělovat skutečnost, že bude nebo se provádí laboratorní rozbor. Tvrdil, že argumentace, která se opírá o údajné porušení správního řádu § 51, § 56 a další, je účelová a nemá racionální jádro. Vydávání ZISZ upravuje celní kodex a nařízení č. 2913/92, nikoliv správní řád. Současně se odmítl tvrzení žalobce, že kolonky č. 7 a 8 ZISZ obsahují údaje, které společnost nepředložila, a popis zboží je přizpůsoben tak, aby umožnil zařazení podle názoru správního orgánu. Tyto obě kolonky obsahují pouze údaje objektivně zjištěné a prokazatelné, v souladu s pravomocemi správního orgánu. Rovněž žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že „... není vůbec zřejmé, zda byly předloženy důkazy vzaty v úvahu, atď“. Kapitola 2 čl. 6 odst. 3 nařízení č. 2913/92 v části A) stanoví, že žádost o vydání ZISZ musí, kromě jiného, obsahovat „přesný popis zboží umožňující jeho ztotožnění a zařazení do celního sazebníku“. Současně Pokyny v části 7.3.1. Popis zboží stanoví, že popis specifického zboží by měl být dostatečně podrobný tak, aby mohlo být zboží bezpečně rozeznáno, a aby bylo dosaženo účelu ZISZ, jmenovitě usnadnění obchodu a celních kontrol a celní úředníci byli schopni porovnat zboží popsané v ZISZ se zbožím předloženým k celnímu řízení. ČR v kolonce 7 (popis zboží) ZISZ, zveřejnilo ty informace, které co nejpřesněji charakterizují projednávané zboží, umožňují jeho identifikaci a mají vliv na sazební zařazení zboží. Skutečnosti zveřejněné v ZISZ vyplývají především ze zkoumání předloženého písemného materiálu (důkazů). Upozornil, že odpovědnost za poskytnutí všech informací potřebných k zařazení zboží do kódu KN nese žadatel.

Žalovaný se seznámil se ZISZ, které vydaly celní orgány Belgie a Nizozemska (BE D.T.249.366 a NL RTD-2007-000690) a se zařazením v nich popisovaného zboží do podpoložky 8102 97 00 KN. Zároveň se žalovaný seznámil se ZISZ, kterou vydaly celní orgány Německa (DE K/1202/05-11) a se zařazením v ní popisovaného zboží do podpoložky 8102 94 00 KN. Konstatoval, že vzhledem k tomu, že popisy ve všech výše uváděných ZISZ nejsou jednoznačné, nelze s určitostí prohlásit, že se jedná o stejné zboží, jaké je předmětem tohoto řízení. Kromě toho, úřední překlad ZISZ BE D.T.249.366 (zapsán pod poř. číslem: 2394/2008 ze dne 22.8.2008) z neznámých důvodů neobsahuje poslední větu z popisu zboží, která je v originále a má nezpochybnitelný význam v projednávané věci. V českém překladu tato věta zní: „Podle oprávněného je produkt nepoužitelný k jiným účelům než k znovuzískání molybdenu opakovaným tavením nebo k přípravě chemikálií“. Z výše uvedeného vyplývá, že tato ZISZ řeší sazební zařazení jiného druhu zboží, než které je předmětem tohoto řízení. Žalobce, jejím použitím jako důkazního materiálu, potvrzuje jen správnost postupu celních orgánů při zařazení projednávaného zboží do jiné položky KN (odpovídající jeho charakteristice a účelu použití).

K tvrzení žalobce, že se jedná o odpad z molybdenu ve formě za studena lisovaných briket, žalovaný uvedl, že nelze hovořit o odpadu ve smyslu zmíněné poznámky 8, Třída XV vysvětlivek HS, protože není splněna základní podmínka, že „...kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů a kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití, opotřebení nebo z jiných důvodů...“. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav (slisování do briket má za cíl jen zjednodušit manipulaci) jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední použití. Z ustanovení vysvětlivky HS k číslu 7204, pak vyplývá, že se nejedná o odpad (šrot) protože „V tom čísle nejsou zahrnuty výrobky, které lze využít buď k jejich původnímu účelu

jako takové nebo po úpravě, anebo pro jiné účely, ani výrobky, které lze přepracovat na jiné výrobky, aniž by došlo k opětovnému získání kovu ...“.

Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že k lisování nedochází pro účely dávkování nebo přepravy a s tvrzením, že v žádosti o ZISZ nebylo ze strany žalobce nic takového uváděno. Žalobce ve své žádosti o vydání ZISZ (č. j.: 20629/08-170100-30 ze dne 17.9.2008) v části 8 (Popis zboží) uvedl, kromě jiného, že „...formu rozlámaných briket má produkt proto, že je pro snadnější manipulaci lisován za studená, je tedy velmi křehký a porézní a při vysypávání ze stroje se brikety lámou, čímž vzniká odpad...“. Zvýše uvedené citace vyplývá dle žalovaného, skutečný důvod lisování za studená a zjištění, že žalobce za odpad (šrot) považuje až to, co vznikne v důsledku lisování za studená. Žalobce tak zpochybňuje vlastní argumentaci, použitou v odvolání a současně zařazuje projednávané zboží podle vysvětlivky KN k podpoložce 8102 94 00 (netvářený/surový/ wolfram, včetně tyčí a prutů získaných prostým slinováním), do této podpoložky patří wolframový prášek lisovaný do tablet, kosočtverečných faset atd., pouze pro účely dávkování nebo pro přepravu. Podle vysvětlivky HS k číslu 8102 (molybden a výrobky z něho, včetně odpadu a šrotu), která uvádí, že metalurgie molybdenu se podobá metalurgii wolframu, druhá část vysvětlivky HS k číslu 8101 (týkající se forem, ve kterých je kov prodáván a zařazení karbidů) se použije, mutatis mutandis, též na toto číslo. Z toho vyplývá, že projednávané zboží není odpadem (šrotem), jak se snaží dokázat žalobce, ale zařadí se do podpoložky 8102 94 00 KN, jak určuje vydaná ZISZ. Věcně správně tak byly použity vysvětlivky HS, resp. vysvětlivky KN, a to v souladu s Rozhodnutími Evropského soudního dvora (C-798/79 Chem-Tec a C-400/03 Waterman SAS), podle kterých jsou výše uvedené vysvětlivky platným prostředkem pro výklad sazebního zařazení zboží.

Žalovaný dále odmítl námitku žalobce, že poučení o možnosti odvolání není úplné. Uvedl, že čl. 245 celního kodexu, v souvislosti se ZISZ, která obsahuje upozornění o právu odvolat se proti této ZISZ, stanoví, že předpisy o postupu při podávání opravného prostředku přijmou členské státy. Toto je také jediný případ, kdy norma ES v souvislosti se ZISZ, odkazuje členské státy ES na postup podle národních právních předpisů. V podmínkách České republiky se jedná o správní řád, který v § 83 odst. 2 stanoví, že v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. V části tiskopisu ZISZ označené „Důležité upozornění“ je uvedeno, kromě jiného, obecné poučení o právu na odvolání, které je jednotně upraveno ve všech jazykových mutacích členských zemí Společenství a takto je používáno na všech ZISZ, které vydávají členské státy ES.

Uvedl, že v projednávané věci dospěl k obecnému závěru, že žalobce neunesl břemeno tvrzení, ani břemeno důkazní. Důkazy předložené žalobcem, ZISZ, které vydaly celní orgány Belgie a Nizozemska (BE D.T.249.366 a NL RTD-2007-000690), a které jsou zpracovány podle stejné metodiky, jako je zpracováno napadené rozhodnutí a vykazují stejné charakteristické znaky, jak ukládá exekutiva ES, jsou tedy také, podle argumentace žalobce:

- zatíženy velmi podstatnou vadou, není zřejmé, podle jakého předpisu byly žádosti o ZISZ posuzovány, jaké právní předpisy byly použity,
- ZISZ jsou nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, chybí potřebná skutková zjištění, rozhodnutí ZISZ nejsou náležitě odůvodněna, atd.

V konečném důsledku, (reductio ad absurdum), by účelová a zavádějící tvrzení žalobce znamenala, že všechna rozhodnutí (ZISZ) vydávaná v rámci ES jsou zatížena stejnými vadami a nedostatky.

ZISZ, které jsou vydávány členskými zeměmi ES, povinně neobsahují žádnou z indicií, kterých se domáhá odvolatel, a současně to není důvodem pro jejich neplatnost či nepřezkoumatelnost.

Uzavřel, že postup celních orgánů v předmětné věci je subsidiárně i v souladu s rozsudkem soudního dvora ze dne 27.11.2008 ve věci - 403/07, jehož předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě čl. 234 ES. Nedílnou součástí tohoto rozsudku, kromě jiného, je i přesný a jednoznačný výklad nejen vysvětlivek k HS a KN, ale i výklad věcně a obsahově souvisejících pravidel pro výklad KN a poznámek, které souvisí se sazebním zařazení projednávaného zboží.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Vzhledem k tomu, že žalobce opakuje námitky, které byly uvedeny v podaném opravném prostředku, žalovaný odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu a ani později svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle čl. 12 odst. 1 celního kodexu celní orgány vydávají na základě písemné žádosti závazné informace o sazebním zařazení zboží způsobem stanoveným postupem projednávání ve výboru.

Podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 2454/93, závazné informace o sazebním zařazení zboží se vydávají na tiskopise odpovídajícímu vzoru uvedenému v příloze 1. Na tiskopise se vyznačují údaje, jež mají být považovány za důvěrné. Na tiskopise se rovněž uvádí možnost podat opravný prostředek proti rozhodnutí celních orgánů podle článku 243 kodexu.

Podle ust. čl. 10 odst. 1 nařízení č. 2454/93 aniž jsou dotčeny články 5 a 64 kodexu, smí se závazné informace o sazebním zařazení zboží dovolávat pouze příjemce informace.

Podle ust. § 320 odst. 1 písm. b) bod 8 zákona č. 13/1993, celní zákon (dále jen „celní zákon“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon nebo přímo použitelný předpis Evropských společenství jinak, platí pro řízení před celními orgány obecné předpisy o správním řízení, jde-li o řízení ve věcech vydání závazných informací a zrušení jejich platnosti.

Soud posoudil žalobní námitky takto:

Námitku žalobce, podle které žalovaný nepřihlédl k popisu zboží a není tak zřejmé, na základě jakých skutkových zjištění dospěly celní orgány k závěru o naplnění znaku, že zboží je lisováno pro účely dávkování nebo přepravu, a k zařazení předmětného zboží do položky 8102 94 00, neshledal soud oprávněnou.

Ze ZISZ mj. vyplynulo, že žalobce v bodě 6. (Návrh na zařazení) zařadil předmětné zboží do podpoložky 8102 97 00. K popisu zboží v bodě 8. ZISZ (Popis zboží) uvedl, že se jedná o zbytkový materiál z primární výroby molybdenových katalyzátorů a nelze ho použít pro výrobu elektrod nebo molybdenových tyčí vzhledem k nízké čistotě. Z důvodu alespoň

nějaké použitelnosti se materiál může lisovat do formy dlouhých briket. Formu rozlámaných briket má produkt proto, že je pro snadnější manipulaci lisován za studena, je tedy velmi křehký a porézní a při vysypání ze stroje se brikety lámou, čímž vzniká odpad. Tento odpad je v souladu s poznámkou 8 tř. XV harmonizovaného systému Českého integrovaného tarifu. K použití produktu žalobce uvedl - roztavení v hutích pro použití při výrobě oceli. Podáním ze dne 29.10.2008 žalobce mj. podotkl, že jiné kovové odpady (šroty) se také kvůli snadnější manipulaci, zamezení ztráty a přepravě lisují do kostek a přesto zůstávají šrotem nebo odpadem. Celní orgány v projednávaném případě naopak dospěly k závěru, že zařazení žalobce je chybné a že předmětné zboží spadá do podpoložky 8102 94 00 kombinované nomenklatury. Své tvrzení správní orgán I. stupně odůvodnil poukazem na Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury (konkrétně pravidlo 1 a 6), poznámkou 3. a 8. ke Třídě XV, vysvětlivkami k Harmonizovanému systému ke kapitole 81, a to všeobecnými vysvětlivkami a dále vysvětlivkami k číslům 8101, 8102 a 7204, a vysvětlivkami ke kombinované nomenklatuře ke Třída XV a k položce 8102 94 00. Žalovaný v napadeném rozhodnutí výše uvedenou relevantní právní úpravu konkrétně citoval a následně uzavřel, že na základě „*platných právních norem, popisu projednávaného zboží a účelu použití, které byly formou listinných podkladů správnímu orgánu předloženy, vyplývá, že projednávané zboží je zbožím podpoložky 8102 94 00 KN a nelze ho zařadit do podpoložky 8102 97 00 KN, jak se domnívá odvolatel*“. Zároveň žalovaný k námitce žalobce uplatněné v odvolání zdůvodnil, proč nelze předmětné zboží považovat za odpad. Uvedl, že nelze hovořit o odpadu ve smyslu poznámky 8, Třidy XV vysvětlivek Harmonizovaného systému, protože není splněna základní podmínka, a to, že se jedná o kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů anebo o kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití opotřebení, nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední užití. Zároveň žalovaný sdělil, že se nejedná o odpad (šrot), protože dle vysvětlivky Harmonizovaného systému k číslu 7204, v tomto čísle nejsou zahrnuty výrobky, které lze využít buď k jejich původnímu účelu jako takové nebo po úpravě, anebo pro jiné účely, ani výrobky, které lze přepracovat na jiné výrobky, aniž by došlo k opětovnému získání kovu.

Na základě shora uvedeného má soud za to, že se správní orgány v řízení o žádosti žalobce o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží dostatečně zabývaly objektivními charakteristikami (popisem) předmětného zboží, přičemž přihlédly k popisu zboží, který žalobce uvedl v žádosti o vydání ZISZ, včetně jeho doplnění ze dne 29.10.2008. Zároveň správní orgány žalobci sdělily, jaká ustanovení právní úpravy považují za relevantní pro zařazení předmětného zboží do podpoložky 8102 94 00 a proč nelze přisvědčit žalobci v zařazení zboží do podpoložky 8102 97 00. Dle názoru soudu je úvaha správních orgánů dostatečně srozumitelná a má oporu v platné právní úpravě.

K tomu soud dále uvádí, že zjišťování účelu lisování předmětného zboží do briket je podstatné toliko pro podřazení zboží, buď pod položku 1. nebo 2. vysvětlivek ke kombinované nomenklatuře k podpoložce 8101 94 00 kombinované nomenklatury. Pro vlastní podřazení pod podpoložku 8102 94 00 kombinované nomenklatury však tato skutečnost není relevantní. Již z tohoto důvodu není námitka žalobce oprávněná. Navíc tvrzení žalobce vyplývá ze žádosti žalobce o vydání závazné informace o sazebním zařazení zboží a rovněž i z doplnění žádosti ze dne 29.10.2008. V předmětné žádosti žalobce uvedl, že „*Formu rozlámaných briket má produkt proto, že je pro snadnější manipulaci lisován za studena...*“. V podání ze dne 29.10.2008 žalobce výslovně podotkl, že „*jiné kovové odpady (šroty) se také kvůli snadnější manipulaci, zamezení ztráty a přepravě lisují do kostek a přesto zůstávají šrotem nebo odpadem*“. Jestliže tak žalobce uvádí, že důvodem lisování

předmětného zboží do briket je snadnější manipulace, sděluje, že předmětné zboží je lisováno do podoby briket pro účely zacházení s ním, a tedy i pro účely přepravy předmětného zboží.

Ze shora uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Oprávněnou soud neshledal rovněž námitku, týkající se použití vysvětlivek k Harmonizovanému systému k číslu 8101 pro účely vysvětlivek k číslu 8102. V podané žalobě žalobce tvrdil, že z textu vysvětlivky o podobnosti metalurgii jednoduše nevyplývá závěr o možnosti aplikace vysvětlivky č. 8101 k vysvětlivkám č. 8102. Argumentace metalurgií není přílehavá v případě odpadu a šrotu.

K uvedené námitce soud uvádí, že vysvětlivky k Harmonizovanému systému (stejně jako vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře) představují právně nezávazné interpretační vodítko. Obsah těchto vysvětlivek musí být tudíž v souladu s ustanoveními Harmonizovaného systému a nemůže měnit jejich dosah (viz rozsudky ze dne 9.2.1999, ROSE Elektrotechnik, C-280/97, Recueil, ze dne 15.9.2005, Intermodal Transports, C-495/03, a ze dne 8.12.2005, Possehl Erzkontor, C-445/04). V projednávaném případě žalobce nezpochybňoval použití vysvětlivek k Harmonizovanému systému jako takových, ale pouze vlastní text vysvětlivek. Pokud jde o text vysvětlivek, pak dle názoru soudu je tento text zcela jasný a srozumitelný. Ve vysvětlivce Harmonizovaného systému 8102 je uvedeno, že jelikož metalurgie molybdenu se podobá metalurgii wolframu, druhá část vysvětlivky k číslu 8101 (týkající se forem, ve kterých je kov prodáván a zařazení karbidů) se použije mutatis mutandis, též na toto číslo. Z textu vysvětlivek tak jasně a srozumitelně plyne závěr o možnosti aplikace vysvětlivky 8101 pro účely vysvětlivek č. 8102. Žalobce však ani neuvedl, na základě jakých skutečností a důkazů dospěl k závěru, že tomu tak není. Konečně dle výše uvedených závěrů předmětné zboží naplnilo všechny znaky položky 8102.

Pokud jde o tvrzení žalobce, podle které argumentace metalurgií není přílehavá v případě odpadu a šrotu. Soud uvádí, že žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobci srozumitelně sdělil, z jakého důvodu předmětné zboží nelze podřadit pod pojem „odpad a šrot“, když zejména uvedl, že předmětné zboží nenaplnuje znaky uvedené v poznámce 8 k třídě XV. Pro podřazení zboží pod pojem „odpad a šrot“ ve smyslu poznámky 8 písm. a) nebyla splněna základní podmínka, a to, že se jedná o kovový odpad a šrot vznikající při výrobě nebo mechanickém zpracování kovů anebo o kovové předměty rozhodně nepoužitelné jako takové pro jejich zlomení, rozbití opotřebením, nebo z jiných důvodů. Odpad z molybdenu je naopak použitelný bez ohledu na jeho fyzikální stav jako přísada při výrobě oceli, přičemž slisování odpadu do briket není současně nutnou a nezbytnou podmínkou pro jeho další bezprostřední užití. S uvedeným hodnocením se soud ztotožňuje. Vzhledem k tomu, že předmětné zboží nespadá pod pojem „odpad a šrot“, je tvrzení žalobce o nepřiléhavosti argumentace metalurgií na odpad a šrot irelevantní.

Na základě shora uvedeného neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Námitka žalobce, podle které se žalovaný nevypořádal se skutečností, že žalobce předložil ZISZ belgických a nizozemských celních orgánů, kdy v nich obsažený popis zboží je prakticky totožný s popisem předmětného zboží, a s tím související námitka, spočívající v uplatnění těchto ZISZ v řízení před soudem, není důvodná.

Uvedenou námitku považuje soud za vyvrácenou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejenže výslovně uvedl, že se seznámil se ZISZ, které vydaly orgány Belgie a Nizozemska a se zařazením popisovaného zboží. Zároveň žalovaný žalobci sdělil z jakého důvodu k těmto ZISZ nelze přihlídnout. Důvodem, pro který žalovaný předložené ZISZ nezohlednil, byla skutečnost, že popisy v uváděných ZISZ nejsou jednoznačné a nelze s určitostí prohlásit, že se jedná o stejné zboží. V případě ZISZ, kterou vydal celní orgán Belgie, žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že v originále ZISZ je dále

uvedena věta „Podle oprávněného je produkt nepoužitelný k jiným účelům než k znovuzískání molybdenu opakovaným tavením nebo k přípravě chemikálií“. Z této věty žalovaný dovodil, že tato ZISZ řeší sazební zařazení jiného druhu zboží, než který je předmětem v projednávaném případě. Tedy žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s žalobcem předloženými ZISZ, které vydaly belgické a nizozemské orgány.

K poukazu žalobce na ZISZ, které vydaly belgické a nizozemské celní orgány, v podané žalobě soud uvádí, že ve smyslu ust. čl. 10 odst. 1 nařízení č. 2454/93 se smí závazné informace o sazebním zařazení zboží dovolávat pouze příjemce informace. V projednávaném případě žalobce dle Podrobností o ZISZ (jenž jsou založeny ve správním spise) nebyl příjemce ZISZ, které vydaly belgické a nizozemské celní orgány, což žalobce ani v podané žalobě netvrdil. Žalobci tak nepřísluší právo se těchto ZISZ dovolávat. Odkaz žalobce na ZISZ, jehož není příjemce, tak není oprávněný. Z uvedených důvodů soud rovněž nevyhověl návrhu žalobce na jejich provedení (spolu s analýzami, které byly podkladem pro jejich vydání) v řízení před soudem.

Ze všech uvedených důvodů není námitka žalobce důvodná.

Konečně oprávněné neshledal soud ani námitky žalobce, týkající se procesních vad vydané ZISZ. Konkrétně námitky, že není zřejmé, podle jakého právního předpisu (konkrétního ustanovení) byla žádost o ZISZ posuzována a vydána, neboť ve vydané ZISZ zmiňovaná nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 a nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 neobsahují v tomto směru žádnou úpravu, v ZISZ chybí odůvodnění v nutném rozsahu, stejně jako skutková zjištění nezbytná pro vydání ZISZ, ZISZ, chybí dostatečné poučení o odvolání, žalobce nebyl seznámen s odborným posudkem CTL značka OV0454/08, ani o něm vyrozuměn, došlo tak k porušení procesních pravidel správního řádu o provádění dokazování upravených v § 51 a násl. správního řádu.

Předně soud podotýká, že na řízení o žádosti o vydání ZISZ se správní řád nevztahuje. Ke stejnému právnímu závěru zdejší soud dospěl též ve věci sp. zn. 6 Ca 90/2007. Dále soud uvádí, že právo žalobce podat žádost o ZISZ je založeno celním kodexem, konkrétně čl. 12. Právní úpravu vztahující se k podání žádosti o vydání ZISZ a k vydání ZISZ pak obsahuje nařízení 2454/93, kterým se celní kodex provádí, konkrétně čl. 5-12 tohoto nařízení. Vydávání ZISZ je tak upraveno celním kodexem a nařízením č. 2913/92, což jsou nařízení, tedy obecně závazné akty normativní povahy s přímým účinkem. Užití správního řádu nelze dovodit ani z ust. § 320 odst. 1 písm. b) bod 8 celního zákona, neboť v tomto případě není splněna základní podmínka, připouštějící užití správního řádu v řízení o vydání ZISZ, a to že není stanoveno právními předpisy jinak. Dle náhledu soudu je nutno rovněž přihlédnout i k rozsahu a ke způsobu, jakým je zboží, k němuž je závazná informace vydávána, posuzováno. Celní úřad vychází z podkladů předložených žadatelem a z údajů vztahujících se ke zboží, na základě kterých pak vyhodnotí, do jaké podpoložky kombinované nomenklatury má být takové zboží zařazeno.

K žalobcem rozporovaným obsahovým náležitosti ZISZ soud uvádí, že tyto jsou upraveny v čl. 7 odst. 2 nařízení č. 2454/93. Podle tohoto článku se ZISZ vydávají na tiskopise odpovídajícímu vzoru uvedenému v příloze 1. Jestliže tak ZISZ má ve smyslu čl. 7 odst. 2 nařízení č. 2454/93 ZISZ přesně vymezenou formulářovou podobu, nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že ZISZ neobsahuje náležitosti, které nařízení č. 2454/93 nestanoví. Takový požadavek by byl v rozporu s nařízením č. 2454/93. Navíc na ZISZ je třeba nahlížet ve spojení s rozhodnutím o oprávněném prostředku (odvoláním), neboť tato rozhodnutí tvoří jeden celek. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný nejenže řádně citoval relevantní právní úpravu, na kterou správní orgán I. stupně v ZISZ poukázal, zároveň řádně a srozumitelně odůvodnil na základě skutkových zjištění a uvedené právní úpravy podřazení předmětného zboží do podpoložky 8102 94 00, a to s přihlédnutím k námitkám, které žalobce uplatnil

v odvolání. Pokud se jedná o obsah ZISZ, zejména důvody sazebního zařazení, lze rovněž vycházet z toho, že osoba žádající o vydání ZISZ je v potřebné míře obeznámena s příslušnou problematikou a proto je jí dostatečně srozumitelný i pouhý odkaz na příslušné poznámky a vysvětlivky, které byly při sazebním zařazení zboží použity.

Pokud jde o námitku, podle které v ZISZ chybí dostatečné poučení o odvolání soud zjistil, že ZISZ obsahuje toliko informaci o možnosti se proti ZISZ odvolat (viz kolonka Důležité upozornění), přičemž není uvedena informace o lhůtě, místě podání a o odvolacím orgánu. Žalobce však v souladu s uvedeným poučením odvolání proti ZISZ podat. O odvolání žalobce bylo náležitým způsobem rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. Za této situace žalobce nemohl být dotčen na svých právech, jestliže v ZISZ není uvedena informace o lhůtě, místě podání a o odvolacím orgánu. Stejně tak žalobce nemohl být dotčen na svých právech, jestliže nebyl seznámen s odborným posudkem zn: OV0454/08. Odborný posudek vypracovala Celní technická laboratoř dne 11.8.2008. Dle posudku Celní technické laboratoře byl předložený vzorek molybden, jednalo se o několik šedých kvádrů, slinovaný prášek, podstavy 2,5 cm x 3 cm a různé délky, která je ulomená do nepravidelného tvaru. Ve vzorku byly identifikovány prvky molybden, železo a měď. Majoritním prvkem je molybden, přítomnost železa a mědi je řádově do půl procenta. Dle celní laboratoře podíl jednotlivých prvků není v rozporu s deklarovaným složením. Vzhledem k analytickým výsledkům a deklarovaným údajům Celní technická laboratoř navrhla zařazení předmětného zboží do podločky 8102 94 00. Odborný posudek sloužil správnímu orgánu I. stupně k ověření informací uvedených žalobcem v žádosti o vydání ZISZ. Vzhledem k tomu, že se informace uvedené žalobcem v žádosti o vydání ZISZ a vztahující se k předmětnému zboží překrývají s informacemi uvedenými v posudku a vzájemně se neodchylují, nemohl být žalobce tímto postupem správního orgánu I. nikterak dotčen.

Z uvedených důvodů neshledal soud námitku žalobce oprávněnou.

Z důvodů shora uvedených neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. dubna 2012

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.